

LETO II.

ORGANIZIRANI

ŠTEV. 7.

ŽELEZNIČAR

IZHAJA DVAKRAT NA MESEC.
Množična četrtletno Din 12.—.SVOJE ZAHTEVE UVELJAVIJO ŽELEZNIČARJI LE
V ENOTNI, RAZREDNO-ZAVEDNI ORGANIZACIJI.UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO:
LJUBLJANA, ZA BEŽIGRADOM, I. mestna stanovanjska hiša, kamor se naj tudi pošiljajo rokopisi.

Protokol ujedinenja železničarjev.

Na konferenci v Ljubljani dne 22. marca 1925 zbrani polномоќni delegatje

Društva Sprevodnik, Ljubljana
Društva uradnih slug, Ljubljana**Prometne zveze, Ljubljana**
Saveza železničara Jugoslavije**Splošne železničarske organizacije, ter**
Železničarske strokovne in pravovarstvene organizacije

ugotavljajo, da je gospodarski položaj železničarjev neznosen ter da razcepljenost železničarskega proletarijata na 14 večinoma stanovskih organizacij izroča celokupne železničarje stalnemu izrabljanju ter onemogoča vsako poboljšanje železničarskega gmotnega položaja.

Obstoja reakcionarna službena pragmatika, ter uprava sploh ne vpošteva zakonito ali z naredbami zagarantiranih železničarskih pravic. Do danes se še niso izvršile volitve delavskih zaupnikov upravnega odbora bolniške blagajne, do danes še ni uzakonjen delavski red in ne izplačane zakonito pristoječe diference.

Zbrani delegatje obsojajo, opolномоќeni od svojega članstva, vsako nadaljno cepitev strokovnega gibanja ter sklenejo, da se spoje sedaj obstoječe organizacije

Društvo Sprevodnik
Društvo uradnih slug**Prometna zveza**
Savez železničara Jugoslavije**Splošna železničarska organizacija, ter**
Železničarska strokovna in pravovarstvena organizacija

v enotno

„Železničarsko strokovno organizacijo Jugoslavije“

ki naj temelji na sledeči bazi:

1. Naj bo razredno bojvena.
2. Naj bo strokovna.
3. Naj priznava proletarsko solidarnost.
4. Naj stoji v organizacijskem delu na stališču demokracije.
5. Naj se deli po vrstah (kategorijah) članstva na sekcije.
6. Priznava naj članom prosto politično, versko in narodno prepričanje.
7. Centrala naj bo začasno v Ljubljani, oblastna tajništva v drugih krajih po potrebi, dokler ne določi definitivno kongres.
8. Organizacija vstopi zaenkrat v Glavni radnički savez in se priključi I. T. F., ki je zveza organiziranih železničarjev vseh držav.

9. Odklanjati mora brezpogojno vsako federacijo.
10. Stopi naj v stik z železničarskimi organizacijami v celi državi in neposredno z železničarji, da se pridružijo ujedinenju.
11. Najenergičneje mora razkrinkavati posameznike kakor tudi organizacije, ki bi podpirale ali nadaljevale razdiralno akcijo med železničarji v največjo škodo vseh železničarjev.
12. Centralni odbor mora takoj po ujedinenju sklicati po postajah, kjer še ni organizacije, občne zbere z dnevnim redom:
 1. Pomen ujedinenja.
 2. Pomen strokovne organizacije.

Podpisani zastopniki železničarskih organizacij pooblaste pripravljalni odbor, da takoj sestavi in vloži pravila za enotno »Železničarsko strokovno organizacijo Jugoslavije«.

Ljubljana, dne 23. marca 1925.

»Društvo sprevodnikov«:

Mravlje Teodor, s. r. Miklavčič Jurij, s. r. Miklošič Ludvik, s. r.

»Društvo uradnih slug«:

Štajer Gregor, s. r. Zottman Franc, s. r.

Prometna zveza:

A. Ceraj Cerič, s. r. Gorše Franc, s. r. Kores Martin, s. r. Mrak Peter, s. r. Kapun Jakob, s. r.

Savez železničara Jugoslavije:

Pongračič Stjepan, s. r. Bahun Andrej, s. r. Rottman, s. r. Kramberger Franc, s. r. Gradišnik, s. r.

Splošna železničarska organizacija:

Majer Ivan, s. r. Makue Ivan, s. r. Čanžek Andrej, s. r.

Železničarska strokovna in pravovarstvena organizacija:

J. Stanko, s. r. Jernejčič Franc, s. r. Kocjan, s. r. Krajnik, s. r. Ravnik, s. r.

Železničarjem.

Železničarski proletariat je zopet združen v enotni organizaciji. Šest organizacij se je na skupni konferenci v Ljubljani dne 22. marca 1925 ujediniло v enotno

»Železničarsko strokovno organizacijo Jugoslavije«.

Ta dan bo zgodovinski dan, ne samo za železničarje v Sloveniji, temveč za celo državo. Likvidiralo je šest samostojno živečih organizacij in se spojilo v eno samo. Združile so se ne samo radi medsebojnih simpatij, temveč jim je to združenje diktiralo stalno propadanje in neusmiljeno izkoriščanje železničarjev, katerega je mogoče zajeziti le z enotnim strokovnim gibanjem ter razrednim bojem, ki je edino uspešno sredstvo za izvojevanje pravic, katere železničarjem pripadajo. Enotnost zahtevajo interesi železničarstva. Če bi železničarji še danes ne postavili enotne strokovne organizacije, bi postali navaden, brezdporen predmet kapitalističnega izkoriščanja.

Šest strokovnih organizacij je likvidiralo, njih zastopniki so izdelali enotna pravila ter se sporazumeli za enotno nastopanje. Prisegli so si, da se bodo borili skupno proti skupnemu sovražniku — kapitalizmu. Borili se bodo proti nadaljnjemu cepljenju, proti hinavščini posameznikov, za disciplino v organizaciji, za osemurni delavnik, za zboljšanje plač nastavljenecem, posebno pa za največje reveže na železnici — progovne, skladiščne, kurilniške ter ostale pomožne delavce in profesioniste, ki imajo miloščine mesto plač ter so brez vsakega delovnega reda prepuščeni brezobzirnemu izkoriščanju od strani uprave. Borili se bodo za vse socialne zakone, ki nam jih je odvzela reakcionarna službena pragmatika. Zato bodo železničarji, organizirani in neorganizirani, pozdravili to ujedinijenje.

Zolte organizacije, kakor nacionalni železničarji, društvo strojevodij, profesionistov, kurjačev, čutijo še nadalje potrebo cepljenja in s tem zvezanega izmozgavanja uboge železničarske pare. Zastopniki teh mrtvaških društev izjavljajo na vsa usta na sestankih, da so za enotnost na podlagi federacije in »kar najbolj mogoče borbenosti«. — Ogromna večina železničarjev (vsled izkušenj iz leta 1923 — obustava dela itd.) tako enotnost odklanja. — Isti hip pa poudarjajo, da so proti razrednemu boju, ker je to baje politika. Če razcapan, izmozgan in lačen železničar zahteva za se in za svojo družino košček kruha in obleko, je to pri teh hinaveh politika.

Da je bilo ujedinijenje mogoče, so šle železničarske mase preko vseh težkoč, zanj in spletka do ujedinijenja; poskusi žoltih, da bi se na železnici likvidiral razredni boj, se niso posrečili.

Združene železničarske organizacije vam kličejo:

Nazaj v svoje vrste, kamor spadate! Dovolj je bilo brezplodnega dela in boja med nami, dovolj smo bili izkoriščani vsled lastne nemoči, dovolj se je nakrohotala buržuazija na naš račun, ko nas je videla v 14 organizacijah, ko smo se klali med seboj kot rdeče mravlje v veliko veselje uprave.

Železničarji obžalujejo, da še do danes niso prišli do prepričanja člani teh žoltih in separatističnih organizacij, ker je škoda dragocenega časa in vsakega kršenja sil v teh organizacijah, kakor tudi vsake pare, izdane v ta namen.

Kar nas je razredno zavednih železničarjev, ki smo spoznali vrednost enotne organizacije, ne bomo mirovali preje, dokler ne bo zadnji delavec, uslužbenec, poduradnik ali uradnik organiziran, ker le na ta način se bo mogoče uspešno boriti proti pijavkam, katere nam pijejo zadnjo kri iz naših izsušenih teles.

Uradništvo, ki je že po svoji izobrazbi naravnost poklicano, da se aktivno udeje v sodeluje pri železničarskem pokretu, pa pozivamo, da, opustivši vse od uprave protežiranih sfulerjev diktirane predsodke, sodeluje pri zgradbi močne, enotne organizacije, v interesu samega sebe in splošnosti.

Železničarji! Ni treba obupavati! Kajti razred, ki mu pripada železničar, je velik; železni, naravni zakon je nesmrten. Naša pot

Konferenca ujedinijenja železničarjev.

Po nad petletnem izkoriščanju in zatiranju železničarjev in nad polletnih pogajanjih med posameznimi strokovnimi organizacijami je vprašanje ujedinijenja razdvojenih železničarjev dozorelo ter se je vršila dne 22. marca 1925 v Ljubljani konferenca ujedinijenja.

Odzvali so se delegati naslednjih organizacij:

Železničarska strokovna in pravovarstvena organizacija,

Savez železničara Jugoslavije,

Splošna železničarska organizacija,

društvo »Prometnik«,

Udruženje jugoslovanskih nacionalnih železničarjev,

društvo »Sprevodnik«,

Udruženje železniških činovnika,

društvo pregledača kola,

Prometna zveza ter

društvo uradnih slug.

Delegatov na to važno konferenco pa niso poslali:

Društvo strojevodij,

Društvo profesionistov in

Društvo kurjačev,

kateri so svoje delovanje na tej konferenci odklonili. Njim se še ne zdi zadosti zatiran in izrabljan železničarski proletariat, oni hočejo še nadalje razdvojevati železničarje, da ne bi prišli do svojega koščka kruha!

Po otvoritvi je prišlo takoj pri verifikaciji mandatov do neljubih incidentov, ko je hotelo »Udruženje jugoslovanskih nacionalnih železničarjev« in »Društvo Prometnik« na vsak način izključiti delegata »Saveza« s. Pongračiča, kar pa so ostale organizacije s tem, da so glasovale za verifikacijo, preprečile.

Po izvolitvi predsedstva (s. Jernejčič predsednik, s. Mravlje podpredsednik, s. Pompe zapisnikar) je bilo podano tajniško poročilo o dosedanjih korakih ter o izjavah posameznih organizacij.

Nato so razložili zastopniki posameznih organizacij svoje stališče, nakar je dobil besedo g. Lovre, ki je v nad pol ure trajajočem govoru hotel prepričati navzoče, da je razredni boj političen boj ter da je ujedinijenje nemogoče, ako organizacije, ki stoje na stališču razrednega boja, tega vprašanja ne črtajo iz svojega programa ter ne pristanejo na »stanovsko« organizacijo.

Ves njegov govor je bil političen ter je bil očitno namenjen s svojimi izvajanji in zlasti povodom drugega nastopa, z osebnim napadom, še bolj razdvojiti posamezne železničarske organizacije. Zvezi jugoslovanskih železničarjev je skozi celo konferenco zvesto asistiralo »Društvo Prometnik«, katerega zastopnika sta prišla na konferenco poizkušat moč svojega glasu, ker sta se zelo udejevala z medklici. Na napad od strani »Zveze« in »Društva Prometnik« na s. Makuca je zelo stvarno odgovoril g. višji revident Dekleva, ki je slikal Makuca kot poštenega in vedno vnetega borca za železničarske pravice, ki ni podkupljiv, ampak je stal v vseh akcijah nemajno. Sploh je bil nastop g. Dekleva zelo takten, ni izzvenel v nikakih napadih ter se je iz njega videlo stremljenje uradništva po enotni organizaciji.

ne pelje v pogubo, ampak skozi težko trpljenje v zarjo odrešenja, svobode, moči in preustvarjanja človeške družbe po pravičnejših, bolj človeških, razumnejših in kulturnejših načelih, ko bo tudi železničarju zasijala boljša bodočnost.

Naj živi enotna »Železničarska strokovna organizacija Jugoslavije«!

Pripravljalni odbor »Železničarske strokovne organizacije Jugoslavije«.

Na izpade »Zveze jugoslovanskih železničarjev« so odgovarjali ss. Bahun, Pongračič, Jernejčič, Miklošič in še nešteto drugih, nakar je po nad triurni debati prišlo do glasovanja, povodom katerega se je izkazal zlasti g. voz. mojster Rožič, ki je stal dosedaj vedno na stališču razrednega boja, je pa svoje stališče na tej konferenci revidiral ter glasoval proti razrednemu boju in s tem proti enotni organizaciji. Predlagani sta bili glede bodoče enotne organizacije dve resoluciji, in sicer:

1. (od »Zveze«): »Bodoča edinstvena organizacija bodi nepolitična, strokovna, stanovska, borbena organizacija železničarjev.

2. (od železničarske strokovne in pravovarstvene organizacije): Bodoča enotna železničarska organizacija naj bo strokovna, nepolitična ter razredno bojvena.

Pri obeh resolucijah je izpadlo glasovanje: 4 organizacije za, 4 proti in 2 sta se v obeh slučajih glasovanja vzdržali.

Za drugo resolucijo so glasovale:

Savez železničara Jugoslavije,

Društvo »Sprevodnik«,

Železničarska strokovna in pravovarstvena organizacija ter

Splošna železničarska organizacija.

»Prometna zveza« ter »Uradni slug« pa niso glasovali.

Ker je bila s tem konferenca neodločena, je pozval s. Jernejčič dotične štiri organizacije, ki so glasovale za drugo resolucijo, da popoldne ob 3. uri konferenco nadaljujejo in se ujedinijo. Ta poziv je izzval pri članih Zveze (ki jih je bilo okoli 40 prisotnih iz raznih krajev) strašen krik in vik ter so vpili eden čez drugega in hiteli razgrajajoč proti predsedniku konference, dočim so ostali železničarji ostali mirni. Večina prisotnih je zadobila vtis, da so ti ljudje nahujskani ter se je tako na lastne oči prepričala, s kakimi sredstvi delujejo nekatere organizacije. Ko se jih je končno posrečilo pomiriti, se je tudi ostalim štirim organizacijam (Prometniki, Udruženje žel. činovnika, Zveza in vozovni pregledovalci) svetovalo, da naj se poskušajo ujediniti, nakar jih je g. Sovre pozval, da naj pridejo popoldne v Gradišče. Na čudo pa so se posamezni zastopniki navedenih organizacij takoj izjavili, da za tako ujedinijenje nimajo potrebnih direktiv.

Popoldne ob 3. uri se je konferenca nadaljevala ter so takoj ob otvoritvi prišli zastopniki »Prometne Zveze« in »Društva uradnih slug«, ki so pristali na drugo resolucijo ter na ujedinijenje v enotno organizacijo.

Vsi zaključki popoldanske konference so bili soglasni, ker je vodila vse delegate le misel, kako čimpreje doseči za železničarje zboljšanje njih položaja. Po sprejetju »protokola ujedinijenja« (glej prvo stran!) se je izvolil 12članski odbor, ki bo vodil vse posle in dela do kongresa, na katerem si bodo ujedinijeni železničarji izvolili svoje voditelje.

Postavili smo si temeljni kamen naše bodoče mogočne zgradbe — enotne železničarske organizacije. Dolžnost vsakega železničarja je, ja pomaga graditi, da bo započeta gradba čimpreje izvršena, da bo zamogla kljubovati vsem napadom in nuditi vsem železničarjem varstvo in podporo.

Proč z razdiralci!

Članom društev strojevodij, kurjačev in profesionistov v premislek.

Molčali smo dosedaj o raznih zahrbtnih akcijah voditeljev navedenih društev, da bi preprečili ujedinjenje železničarjev v enotno, razredno zavedno organizacijo. Ker pa smo se sedaj prepričali, da hočejo oni še nadalje zavajati železničarje ter jih slepiti, smo primorani razkrinkati njih podlo delovanje.

Takoj, ko so dobili strojevodje poziv na konferenco dne 21. januarja 1925, je začel sklicevati tajnik društva strojevodij Rodič sestanek za sestankom za kategorijske organizacije, kjer jih je hotel pripraviti za to, da bi se izrekli proti ujedinjenju ter je predlagal, da se konference sploh ne udeležijo. Tako je bil sklep društva strojevodij, profesionistov in kurjačev, da se konference ne udeležijo in da se ne ujedinijo. Njih voditelji jih slepijo s tem, da so strojevodje, profesionisti, kurjači kompaktno organizirani (kar pa ni res) ter da ne rabijo pomoči drugih kategorij. Kako kruto se varate!

V svojih dopisih izjavljajo, da še ni čas za ujedinjenje! Ti železničar pa trpi in stradaj naprej, ker te izdajajo taki voditelji iz samoljubja.

Ogrevajo se za neko federacijo, ki naj bi se stvorila potem, ko bi se ujedini vse splošne organizacije. Zakaj hoče g. Dežman in njegovi kompanjoni federacije, v katerih bi lahko delali, kar bi hoteli, nam je lep zgled akcija (obustava dela) iz leta 1923, kjer si je potom federacije g. Dežman kot predsednik društva ter še par njegovih tovarišev zaslužilo zlate medalje.

Železničarji! Organizacije niso za to tu, da bi izdajale interese članov in da bi si njih voditelji služili zlate medalje.

V naslednjem priobčimo odgovore navedenih treh organizacij ter naj si vsak član teh organizacij sam naredi sodbo in izvaja posledice.

1. Odgovor »Društva strojevodij«:

V našem dopisu z dne 9. januarja 1925, št. 170/150, smo Vam navedli smernice, na kakšni podlagi bi se dalo govoriti o bodoči skupni organizaciji. To bi bila po našem mnenju federativna zveza strokovnih organizacij, vsak drug način moramo za enkrat odklanjati, ker ne vidimo sigurnosti za pošteno delo in uspeh.

Pripomnili smo že v našem dopisu, da smatramo pokret za ustanovitev enotne železničarske organizacije za enkrat preuranjen, tudi smo po natančnem zasledovanju celega pokreta prišli do prepričanja, da gotove organizacije niso iskrene med seboj, med tem ko je na drugi strani z nekaterimi organizacijami pakt že izvršen.

Ker ne vidimo v Vašem delu nobenih garancij za uspeh in koristi naših teženj, stojimo na stališču, da ne smemo, nočemo in ne bomo ogražali obstoja društva, katerega smo ustanovili in s vzornim poslovanjem dvignili stanovsko zavest naših članov na višek, na katerem strojevodje, organizirani v splošnih železničarskih organizacijah, še niso stali doslej. (Podčrtali mi.)

Smatramo tudi za potrebno, da se sporazume, pokažejo resno voljo in likvidirajo pred vsem organizacije, ki so doslej vodile poleg strokovne tudi strankarsko politiko. Šele tedaj pridejo na vrsto društva posameznih kategorij in tudi naše društvo.

S tem pa se ne izjavljamo proti ujedinjenju vseh organizacij v eno enotno organizacijo, ker smatramo federativno obliko organizacij za temelj edinstvenosti.

S tovariškimi pozdravi

Jos. Rodič, Dežman Pavle,
t. č. tajnik. t. č. predsednik.

2. Odgovor »Društva profesionistov«:

Na Vaš dopis z dne 14. februarja 1925, št. 123/25, naj bi bile smernice bodoče skupne organizacije po našem mnenju:

Strokovne organizacije naj stopijo v federativno zvezo. Vsak drug način moramo za enkrat odklanjati, ker ne vidimo sigurnosti za pošteno delo in uspeh.

Pripomnimo, da smatramo pokret za ustanovitev enotne železničarske organizacije prezgodni, tudi smo po natančnem zasledovanju celega pokreta prišli do prepričanja, ga gotove organizacije niso iskrene med seboj. Medtem ko je na drugi strani z nekaterimi organizacijami izvršen pakt.

Ker ne vidimo v Vašem delu nobenih garancij za uspeh in koristi naših teženj, stojimo na stališču, da ne smemo in ne bomo ogražali obstoja društva, katerega smo ustanovili in s vzornim poslovanjem dvignili stanovsko zavest naših članov na višek, na katerem profesionisti, organizirani v splošnih železničarskih organizacijah, še niso stali doslej. (Podčrtali mi.)

Smatramo tudi za potrebno, da se sporazumejo, pokažejo resno voljo in likvidirajo pred vsem organizacije, ki so doslej vodile poleg strokovne, tudi strankarsko politiko. Šele tedaj pridejo na vrsto društva posameznih kategorij in tudi naše društvo.

S tem pa se ne izjavljamo proti ujedinjenju vseh organizacij v enotno organizacijo, ker smatramo federativno obliko organizacij za temelj bo-uoče edinstvenosti.

V Ljubljani, dne 10. marca 1925.

Tozadevno vračamo pravila!

Schubert Leon, t. č. tajnik. Klemenc Vilko.

3. Odgovor »Društva kurjačev«:

Na Vaša ponovna vabila, naj se udeležimo sestankov, ki jih sklicujete v svrhu ustanovitve enotne strokovne železničarske organizacije, dovoljume si odgovoriti Vam sledeče:

1. Vsed izkušnje, ki smo jih imeli zlasti mi kurjači z različnimi »enotnimi« organizacijami, ne moremo imeti zaenkrat nobenega zaupanja v novo snujajočo se skupno organizacijo. Saj smo si ravno iz tega vzroka z muko in težavo ustanovili lastno strogo strokovno organizacijo, ki bo po naših mislih najboljša zastopala naše interese.

2. Naš cilj bo slejkoprej, da se ustanovi nekaka enotna organizacija ali zveza že obstoječih strokovnih organizacij, smo pa mnenja, da ta organizacija ne bo mogla imeti oblike, ki so jo dali naslovni organizaciji njeni ustanovitelji. Smatramo pa tudi, da je še prezgodaj razpravljati o enotni ali skupni organizaciji, ker je treba počakati, da se do konca razvije proces, ki ga opažamo v tvorbi novih po strokah ločeno ustanovljenih organizacij. (Podčrtali mi.)

3. Končno izjavljamo, da nismo plačniki za dopise ali pošiljatve z Vaše strani, ki bi v katerikoli obliki prišli na nas.

Beležimo s spoštovanjem

Bakšič s. r., Vidmar s. r.,
t. č. tajnik. t. č. predsednik.

1 priloga: Pravila.

Iz vseh citiranih dopisov se vidi duševno očetovstvo gg. Dežmana in Rupnika, ki sta baje povzdignila »stanovsko zavest« svojih članov na višek.

Sama priznavata, da sta ločila strojevodje od drugih »manjvrednih železničarjev«, sama pa priznata, da jim nista mogla priboriti nič razen tega, kar jim je uprava postovoljno dala. Prinesli bomo prihodnjic citate, kako govori g. Dežman na direkciji, da bo dresiral strojevodje s pomočjo g. Gnezde, da ne bodo sami tihotapeci, nadalje, da morajo načelniki na direkciji dobiti premogovne premije (20.000 K mesečno dobe), ker bi drugače premog prodajali itd. itd. Kurjaču seveda po Dežmanovem ni treba premij, samo da jih dobi gospod. Kurjači, kam plovete s svojim društvom?

Tipičen pa je odgovor »Društva profesionistov«, katerega je diktiralo »Društvo strojevodij« ter se od njih odgovora sploh ne loči. Profesionisti, ali je Vaše mesto v enotni organizaciji, v katerem so včlanjeni skoro brez izjeme vsi profesionisti, ali je Vaše mesto v mrtvaškem društvu, ki ne šteje niti 150 redno plačujočih članov?

Železničarji! Štiri splošne železničarske organizacije, v katerih so bili člani vseh kategorij, so se združile. Dolžnost vsakega kategorijsko organiziranega železničarja je, da takoj hrbet obrne svoji kategorijski organizaciji ter vstopi v enotno »Železničarsko strokovno organizacijo Jugoslavije«!

Članom »Društva Sprevodnik« in sekcije vlakospremnega nega osebja.

Glede pavšaliranja kilometrine vlakospremnega osebja pri transitnih vlakih med Ljubljano gor. kol. in Ljubljano gl. kol. je poslalo »Društvo Sprevodnik« direkciji naslednjo vlogo:

»Direkcija državnih železnic v Ljubljani.

Podpisano društvo si usoja prositi, da se vlakospremnemu osebju Ljubljana gor. kol. kilometrina pri transitnih vlakih med to postajo in postajo Ljubljana gl. kol. pavšalira.

Inenovano osebje je zaposleno pri teh vlakih preko 6 ur dnevno, pri izrednih, kar se sedaj večkrat dogaja, pa preko 8 ur. Upravičeno je pa zaračunati si 6, odnosno 8 km službe, kar znaša za vlakovodjo za prvo skupino vlakov 54 par, za sprevodnika 40 par. Za drugo skupino vlakovodja 27 par, sprevodnik pa 20 par.

Ker smo imeli svoječasnno, in osebje Maribor že ima te vlake pavšalirane, se je prvim plačalo po 12 ur službe za iste, prosimo radi tega, da se jim tudi sedaj to dovoli, da si zaračunajo vso zaposlenost, od odhoda iz domicilne postaje Ljubljana gor. kol. do prihoda v isto nazaj, s pripravljalnim časom vred, in ker je tudi med postankom skupina celi čas zaposlena, vse v kilometre.

V nadi, da se jim ta upravičena prošnja ugodi, beležimo z odličnim spoštovanjem

Društvo Sprevodnik.

Poročilo o prvem rednem občnem zboru
»Društva Sprevodnik«.

Občni zbor se je vršil dne 14. februarja 1925 v posebni sobi kavarne Leon v Ljubljani. Otvoril ga je podpredsednik Kovač ter po konstatiranju sklepčnosti podal besedo tajniku, ki je podal o delovanju naslednje poročilo:

Naše društvo je delalo v preteklem letu z veliko agilnostjo. Njegovi delegati so bili dvakrat v Beogradu, pri ministru Saobračaja in generalni direkciji, da so stavili zahteve za zboljšanje razmer naše kategorije v splošnem, potem pa tudi za popravilo krivic, ki so se prizadejale posameznikom.

Poslali smo tjakaj tudi več spomenic v tem oziru, nekaj tudi skupno z drugimi železničarskimi društvi in organizacijami, katere so bile potem vse objavljene v našem društvenem glasilu. Zabeležiti imamo nekaj uspehov, mnogo stvari pa je še nerešenih in moramo delovati naprej, da se vse to povoljno in hitro reši. Tu moram posebej omeniti našo zahtevo po reviziji zakona za prometno osebje in pravilnika za delavce, za kar bomo morali postaviti vse sile.

Priredili smo dva sestanka naših članov na Jesenicah, dva v Novem mestu, pet v Ljubljani, enega v Celju, enega v Mariboru. Zadnje čase delujemo pri začetku akciji za ujedinjenje vseh železničarskih organizacij ter smo bili v ta namen zastopani na konferenci v Celju in potem v Ljubljani.

V preteklem letu se je vršilo 35 rednih odborovih sej, 3 pa izredne, katerih so se poleg odbornikov udeleževali tudi člani.

Dva člana sta se pri izvrševanju svoje službe ponesrečila in sta umrla (navzoči se dvignejo s sedežev), pet jih je odstopilo, eden je odšel v tujino, eden je bil pa odpuščen.

Nabavili smo si že društveno opravilo.

Hoteli smo ustanoviti pevski zbor, toda sedanja naša društvena soba je premajhna za to, bomo pa to misel oživili, ko dobimo boljši prostor.

Izvršili smo mnoge intervencije na ravnateljstvu za naše člane, za manjše stvari pa v posameznih domicilnih postajah.

Nato poroča blagajnik za vsaki mesec posebej vse dohodke in izdatke ter navede končno bilanco sledeče: skupni dohodki za leto 1924: Din 20.081-73, skupni izdatki za l. 1924: Din 12.483-74, ostanek premoženja koncem leta: Din 7.597-99.

V imenu nadzorstva se poroča, da so bili vsi računi, izdatki in dohodki natančno zabeleženi in so našli vse knjige v najlepšem redu, nakar se predlaga odveza vsemu dosedanjemu odboru, kar se pri glasovanju soglasno sprejme.

Nato se je izvolil odbor, ki sestoji iz: Gross Ivan, vlakovodja, predsednik; Kovač Jakob, vlakovodja, I. podpredsednik; Miklošič Ludvik, sprev. vlak., II. podpredsednik; Mravlje Teodor, tajnik; Legat Josip, blagajnik, ter 14 odbornikov. Poleg tega se je izvolilo nadzorstvo in krajevni zaupniki.

Pravila in pravilnik ostanejo v očitnem mogočega ujedinjenja (ki se je med tem izvršilo. Op. ur.) neizpremenjena.

Poziva se vse novovstopivše člane in dotične, ki še niso plačali treh posmrtnin (to je 15 Din), da to takoj store, da bodo lahko vsi enako deležni posmrtnih podpore, ki jo predvideva pravilnik. Dotični, ki teh prispevkov ne bodo plačali, ne bodo deležni podpore. Društvo Sprevodnik.

(Ker je ta številka namenjena poročilu o ujedinjenju, smo z ozirom na pomanjkanje prostora poročilo skrajšali. V rednih številkah bomo pa prinašali vse članke neskrajšane. — Op. ured.)

Pravilnik o izpitih in napredovanju vlakospremnega osebja.

Popravek. Člen 12. pravilnika, ki smo ga priobčili v zadnji številki »Org. železničarja«, se je na več predlogov od strani prizadetega osebja spremenil ter se glasi:

»Po 10letni zaposlitvi kot sprevodnik in sprevodnik-vlakovodja v II. in I. kategoriji zvanjnikov se uvrsti dotičnika v kategorijo nadsprevodnikov in v III. kategorijo činovnikov. Ta uvrstitev se vrši le povodom julijskega napredovanja.«

Člen 13 č pa se glasi:

2. najstarejšim prtljažnikom po činu se dodele skupine ter jih prevzamejo stalno kot vlakovodje.

Odsek vlakospremnega osebja.

Železničarjem v premislek.

Imenitna organizacija. V ljubljanski direkciji obstoja organizacija, ki takoj, ko zve, da se nahaja gotovo vprašanje na direkciji v ugodni rešitvi, napiše v časopis članek ter potom svojih zaupnikov obvesti prizadeto osebo: češ, to smo mi intervenirali. Tako agitacijo tej stanovski organizaciji prav iz srca privoščimo.

Dolžnost načelnikov. Gotovi načelniki nočejo vpslati na direkcijo prošenj osebja za ureditev razmer v njih službenih edinicah. S tem mislijo, da bodo zadeve zatušali in se na drugi strani prikupili direkciji. Oseboje naj zavzame v takih slučajih drugo pot ter se takoj obrne na svojo organizacijo.

Čudni pojmi direkcije. Ako se začne močan promet, direkcija samovoljno ukine vse ugodnosti in zagarantrane pravice osebja ter ga podi neprestano v službo. Ako se oseboje pritoži, ga kaznuje in zaznamuje za protidržavnega. Oseboje pa ima za vršenje službe gotove predpise in inštrukcije ter bo v prvem takem slučaju začelo delati službo strogo po predpisih.

Zakon o zaščiti delavcev. Ta zakon predvideva že dve leti volitve delavskih zaupnikov. Pravijo, da je zakon za to tu, da se upošteva ter doleti vsakega stroga kazena, ki ruje in dela proti obstoju zakona oziroma ga skuša preprečiti. V Beogradu pa se nahaja direk-

tor inž. Popović, ki je izjavil: »Dokler bom jaz direktor, se delavski zaupniki ne bodo volili.« Radovedni smo, kakšna kazena bo doletela tega moža, ki daje z direktorskega mesta ljudem slab zglede, da naj se zakoni ne upoštevajo?!

Pravice osebja. Ako kak direktor odredi kaj v prid osebja, kar je oseboje že zagarantrano, pravi sosednji direktor, da je najbrže prekoračil svojo kompetenco ter da bo dobil od ministra nos. Mi pa pravimo, da se razni zakoni in naredbe zato izdajo, da jih vsi direktorji upoštevajo, ter prekorači svoj delokrog tisti, ki jih ne upošteva. Tega bi moral minister kaznovati in odstraniti.

Intervencije. Štirinajst različnih organizacij hodi z različnimi predlogi dnevno na direkcijo ter je edini izhod direkcije iz tega kaosa ta, da nobeni ne ugodi, ampak da vsaki koš obljub. Kapitalistični trusti, ki nudijo naši državi posojila, se vedno informirajo, koliko je organizacij na železnicah in ko zvejo, da jih je štirinajst, si zadovoljno manejo roke, češ jugoslovanski železničar še ne bo tako kmalu zahteval svojih pravic. — Železničarji! Ali ni vaša želja ta, da bi obstojala in hodila na direkcijo le ena močna organizacija, ki vam ne bi nosila obljub, ampak bi vam priborila in nato čuvala vaše pravice? Odgovorite si sami!

Okrožnica glede službene obleke.

Z ozirom na okrožnico štev. 1/IV. z dne 5. marca glede izdelave in podelitve službenih oblek se vrši podelitev službene obleke za zvanjnikov in služitelje, ki trajno vršijo eksekutivno službo na prostem, tudi za rok 1. oktobra 1924. Izven tega se vrši podelitev službene obleke za vse na novo »postavljene« upravičence (zvanjnikov in služitelje), ki so v roku po 1. aprilu 1924 do 31. decembra 1924 bili »postavljeni« in dosedaj še ne podeljeni s službeno obleko. V svrhu podelitve službenih oblek upravičencem je predložiti vse v okrožnici štev. 1/IV.—25 predpisane tiskovine (pregled mer, konsignacije, trebovanje) v materialnem skladišču, Maribor. Za pravilne mere so uslužbenci sami odgovorni. Naročamo, da se predložijo konsignacije ozir. listine posebej:

1. za upravičence v roku 1. oktobra 1924,
2. za novopostavljene.

Edinice, ki so predložile event. konsignacije za podelitev za »aprilski« in »oktoberski« termin skupno, imajo vnovič predložiti konsignacijo za »oktoberski« termin posebej. V skupni konsignaciji se je oktoberski termin črtal. Opozarjamo, da je pri podelitvi III. kategorija činovnikov izključena. Za slučaj, da do določenega roka pritiče uslužbencu že v drugič isti del službene obleke, so upravičeni zahtevati le po en komad. Natančno in pravilno izpolnjene listine pošljejo edinice direktno v materialno skladišče Maribor najkasneje do 30. marca 1925. Za upravičenost do podelitve službenih oblek po določenem roku so odgovorni načelniki edinic. Eventuelne še potrebne tiskovine »Pregled mer« je zahtevati od materialnega skladišča, Maribor. Obrazec konsignacije je iz okrožnice 1/IV.—25 razviden. — Direktor: Dr. Borko s. r.

Zahvala.

Podpisani se najlepše zahvaljujem za vso to Din 200.—, katero mi je v moji boleznini nakazalo »Društvo Sprevodnik«.

Kuželj Jože, vlakovodja.

Letak „Zveze Jugoslovanskih nacionalnih železničarjev“.

Ko si je »Zveza« v nedeljo opomogla od presenečenja, da se upajo združiti organizacije, ki so za pošteno delo tudi preko nje, je sestavila, ko je zastoj čakala v Gradišču na delegate njej sorodnih organizacij, nek letak, v katerem z naravnost demagoškimi frazami skuša zavajati železničarje na nepravoto pot.

Zastoj pa je iskala med železničarji kolporterje, da bi razdelili letak, ker se je vsakemu tako delo v očitnem že izvršenega ujedinjenja 6 strokovnih organizacij gnusilo. Pomagala si je s tem, da jih je trosila iz raznih osebnih in na progi Ljubljana—Rakek tudi iz brzovlakov. Tako je postal na neki večji postaji te proge ta letak (kakih 150) celo žrtev detektiva, ki je bil uverjen, da kdo na tak način razširja kako nedovoljeno propagando.

Iz letaka in načina razširjenja je jasno dokazano, kdo da hoče že ujedinjenje železničarjev zopet razcepiti in jih še nadalje izročiti izrabljanju in izkoriščanju.

Proč z razdiralci!!

Živela enotna »Železničarska strokovna organizacija Jugoslavije«.

Posmrtnine in podpore Železničarske strokovne in pravovarstvene organizacije.

V štev. 6. izkazano	Din 10.650.—
Posmrtn. po † nadspr. Schmalz	Din 1.000.—
Podpora upok. Sernetz Lovru	Din 400.—
Podpora po ponesrečenem prem.	
Kovačiču	Din 250.—
Skupno	Din 12.300.—

Železničarjem!

Ta številka »Organiziranega železničarja« je bila namenjena za to, da seznanji z ujedinjenjem železničarjev vse železničarje. Zato so v tej številki izostali vsi dopisi ter tudi obravnavanje vseh aktualnih zadev. Z ozirom na obilico gradiva izide prihodnja številka okoli 5. aprila 1925, ki pa bo obravnavala le strokovna vprašanja. Prihodnja številka izide še kot »Organizirani železničar«, nadalje pa bo izhajal kot enotno glasilo vseh ujedinjenih organizacij

„Železničar“

ter bomo uvedli čimpreje redno trikratno izhajanje na mesec. Pozivamo vse člane združenih organizacij, da pošiljajo svoje dopise za list preko svojih podružnic na naslov: »Železničar« — Ljubljana, Kette-Murnova cesta 26.

Uredništvo.

Lastnik: Konzorcij »Organizirani železničar«. Odgovorni urednik: Franc Jernejčič. Tiska tiskarna »Merkur« v Ljubljani.